

dagens specielle Giendom. Dermed skal ikke være sagt, at det ikke maatte være overmaade henfigtsmæssigt, at dette Rigsdagens specielle Arbejde ogsaa var til at faae i Boghandelen og kom offentlig frem. Min Bemærkning gaaer altsaa ud paa, at Rigsdagens Medlemmer ere de, som først burde sættes i Kundskab om, til hvad Resultat Statsrevisionen er kommen, og sættes i Kundskab derom førend Redacteurerne i Pressen, og at navnlig dette kunde skee paa den Maade, at Exemplarer af Betænkningen, hvis Statsrevisionen blev færdig med dette Arbejde, forinden Rigsdagen samles, blive tilfillede Rigsdagens Medlemmer i deres Hjem. Forelæggelsen for Rigsdagen kunde da skee ikke ved Umbeling af eet Exemplar til hvert enkelt Medlem, da de jo eiede saadanne; men ved Fremlæggelsen af et enkelt Exemplar. Herved var Formen tagtaget, og der var vundet Meget for Medlemmerne, idet der sandsynligviis, hvis der var Ferie, naar Betænkningen afgaves, vilde være bedre Leilighed til at sætte sig ind i et saa vidtloftigt Arbejde, som dette i Almindelighed er, og som gjør det vanskeligt, at ret Mange kunne gjenneegaae det sammen med det øvrige Arbejde, som man har i Sessjonen. Det var kun disse Par Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at udtale, og jeg takker den høitæredede Formand, fordi han har givet mig Tilladelse dertil.

Den fungerende Formand: Jeg skal sørge for, at de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, komme til Statsrevisionens Kundskab, men jeg maa dog minde om, at der, hvad der vil være ærede Medlemmer bekendt, taar har været ganske eiendommelige Forhold tilstede, som forhaabentlig ikke ville gjentages ret ofte.

Høgsbro: Maatte jeg i Anledning af det Punkt, som nu er bragt paa Bane, maa skee tillade mig ogsaa at drage et beslægtet Punkt frem, nemlig det Ønske, at Statsrevisionens Beretning ogsaa bliver at faae i Bogladerne. Det forekommer mig, at det er ønskeligt, at disse Beretninger komme til saa

Manges Kundskab som muligt. Der er desværre kun altfor Faa, som beskæftige sig med dette vigtige Anliggende, men det kunde dog være, at Flere affæres fra at gjøre det derved, at Beretningen ikke er at faae i Bogladerne, og navnlig maa jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Læserne af Rigsdagstidenden jo ikke ville være istand til at forstaae de Forhandlinger, som føres her i Rigsdagen angaaende Statsrevisionens Beretning, fordi de ikke ere i Besiddelse af et Exemplar af den. Det er mig bekendt fra tidligere Tid, at der har været Spørgsmaal fremdragne i Statsrevisionens Betænkning, som have været af saa almindelig Interesse, at ikke Faa have ønsket at kunne følge dem, men af denne Grund ikke have været istand dertil. Dette, synes mig, vilde meget simpelt kunne afhjælpes derved, at man kunde faae Betænkningen i Bogladerne, og jeg seer ikke, hvilken Grund der skulde kunne afholde derfra.

Den fungerende Formand: De Bemærkninger, den ærede sidste Taler gjorde, forekomme mig nærmest at egne sig til at være Gjenstand for et særligt Forslag, som vilde finde sin Afgjørelse enten i Folkethinget selv eller talfald efter Samraad mellem Thingets Formand og Statsrevisionen. Der maatte nemlig, naar det ærede Medlems Ønske skulde opfyldes, trykkes et betydeligt større Antal Exemplarer, end der nu bliver trykt, og det er maaskee ikke ganske udenfor Tvivl, at de forøgede Omkostninger derved vilde blive dækkede. Jeg skal imidlertid sørge for, at ogsaa disse Bemærkninger komme under nærmere Overveielse.

Da ikke Flere forlangte Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Beslutning af Folkethinget for dets Vedkommende i Henhold til Danmarks Riges gennemførte Grundlov af 5te Juni 1849 § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1867—68. (see Tillæg A.) vedtoges eenstemmig med 55 Stemmer.

Hermed var denne Sag tilendebragt.